

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

○ Kaina 1 Lt

○ Nr. 68 (79)

○ 2014-05-28

SĖKMĖS IR GERO VĒJO, ABITURIENTAI!

40-osios laidos abiturientai prie gimnazijos slenksčio

Prie slenksčio

Mūsų gyvenimas – tai nuotykių kupina kelionė. Ji turi pradžią ir pabaigą, tačiau visa, kas svarbiausia, yra viduryje. Tas kelias, jungiantis startą ir finišą, yra vingiuotas, pilnas pakilimų ir nuosmukių. Kiekvienam jis unikalus: vieno bus ganėtinai lygus ir ramus, o kito toks vingiuotas ir nepastovus, kad nespėsi keisti kursą...

Nepaisant to, daugelio mūsų gyvenimus galima suskirstyti į ruožus. Vienas svarbiausių – mokykliniai metai. Ne visada žmonės suvokia, kokia iš tiesų svarbi yra mokykla. Joje mes išmokstame ne tik algebros, istorijos ar literatūros – ji mus išmoko gyventi. Kol esame jauni, mokomės iš savo klaidų, iš savo santykių su bendraamžiais. Pykčiai, dramos ir ginčai iš pradžių atrodo lyg svarbiausi dalykai pasaulyje. Tačiau laikui bėgant jų mažėja, mes subręstame, išmokstame pagarbos ir kantrybės, laikui bėgant net pradėdame juoktis iš savo ankstyvosios jau-

nystės dramatiškumo. Per tuos metus, praleistus mokykloje, sutinkame tiek įvairių žmonių, tiek spalvingų asmenybių, iš kurių bent kelis visą likusį gyvenimą vadinsime draugais. Manau, dėl to ir bus taip sunku atsisveikinti su savo gimnazija. Ji mums tapo ne vien įstaiga, kurioje gavome išsilavinimą – tai mūsų antrieji namai, o mūsų draugai ir mokytojai – antra šeima. Viskas, ką patyrėme kartu su jais, amžinai liks atmintyje ir neleis pamiršti, iš kur kilome ir kas esame. Net ir po daugelio metų šį savo gyvenimo etapą atsiminsime su šypsena. Šie dvylika metų mus išugdė ir pavertė tuo, kas esame dabar. Kad ir kaip sunku dabar tarti „sudie“ savo antriems namams, nederėtų apie tai galvoti kaip apie pabaigą. Šis paskutinis skambutis – tai tik kito ruožo pradžia. Belieka peržengti slenkstį...

Urtė Drupaitė, abiturientė

Redakcijos žodis

Putojo nuputojo žiedais, upeliais, paukščių giesmėmis, žmonių jausmais... Baltas vėjas prie mūsų durų atpūtė vasarą – pasipuošusią įstabia karūna, kurioje žiba begalė deimantų - jaudinančių potyrių, džiaugsmo akimirkų, nepamirštamų įvykių. Viskas bus, tik reikia išverti. Vieniems – paskutinę savaitę, kitiems – paskutinį mėnesį. Kas galėtų padėti? Bandyčiau užkalbėti: lemtingoje trasoje atsidūrusiems abiturientams ir dešimtokams – nesustoti, nebijoti, nesusigūžti, o mąstyti ir pasitikėti savimi. Lai kiekviena apsaugo Angelo sargo ranka.

Gimnazijos administracijai ir mokytojams – stiprybės. Birželis – išver-

mės patikrinimo metas, todėl pravers savitarpio supratimas, gera nuotaika ir daug daržovių bei vaisių.

Kai pasibaigs egzaminų maratonas, kai bus ištaisyti darbai ir parašytos ataskaitos, o abiturientai tarsi paukščiai kels sparnus skrydžiui, išgirsime žodį „atostogos“. Tas šviežus žodis suteiks galimybę saldžiai pamiegoti, iš motinėlės Gamtos pasisemt gyvybės ir jėgos, įkvėpti malonės – iškvėpti tylos, kurioje gali išgirsti artimo žingsnį...

Visiems – gražios vasaros! Tikslų ir svajų išsipildymo! Nepamirštamų kelionių! Malonių atostogų!

Jūsų „Klaustukas“

Jaunųjų literatų kūryba

Tarmės tarmelės...

Šių metų kovo 27 dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją aplankė trys viešnios iš Lietuvos edukologijos universiteto: docentė Regina Rinkauskienė, docentė Laimutė Bučienė ir docentė, katedros vedėja Lina Murinienė.

Paskaita 1-2 klasių mokiniams vyko per antrą pamoką. Ją pradėjo Regina Rinkauskienė, kuri kalbėjo rytų aukštaičių (uteniškių) tarme. Paskaitą pratęsė Lina Murinienė, ji papasakojo istoriją šiaurės žemaičių tarme. Po šių tarmiškų pasakojimų - R. Rinkauskienės teorinė paskaitos dalis. Docentė papasakojo, kaip skirstomos tarmės Lietuvoje skiriamos dvi pagrindinės tarmės - aukštaičių ir žemaičių. Toliau paminėtos tarmės ša-

kojasi į tris patarmes, o šios - į šnektas ir pašnektas. Antroje paskaitos dalyje docentė Laimutė Bučienė, mums pasakojo apie kūrybos ir poetų ryšį su lietuvių kalba bei jos tarmėmis - paaiškino Lietuvos poetų V. Krėvės, Žemaitės ir Vaižganto sąsajas su kalba. Pasakodama citavo šiuos poetus, taip įrodydama jų ryšį su tarmėmis. Pajuokaudama aiškino, jog žemaičių meilė - kūniška, o aukštaičių - poetiška. Be to, docentės pasakė kelis žemaitiškų ir aukštaitiškų pasakymų prasmų skirtumus: žemaičiai bulves sėja, o aukštaičiai - sodina. Aukštaičiams brėkšta ryte, o žemaičiams - vakare. Aukštaičiai valgo, o žemaičiai ėda. L. Bučienė paaiškino Lietuvos etnogra-

finių grupių charakteristiką, susijusią su tarmėmis. Paskaitos pabaigoje Lina Murinienė pacitavo: "Sėdi du žemaičiai ant slenksčio ir kalba: vienas tyli, kitas klausosi", tuo norėdama pademonstruoti žemaičių būdą. Po paskaitos mokiniai viešioms padėjo šiltais aplodismentais, o lietuvių kalbos mokytoja J. Sadzevičienė, kurios iniciatyva vyko šis susitikimas, padėkojusi įteikė dovanas.

Galime pasakyti, kad paskaita buvo tikrai įdomi ir naudinga. Todėl Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinių ir mokytojų vardu norime padėkoti Lietuvos edukologijos universiteto docentėms Reginei Rinkauskienei, Laimutei Bučienei ir Linai Murinieni už nepamirštamą paskaitą ir gerai praleistą laiką.

**Kornelija Kašinskaitė,
Monika Straukaitė, 1a**

Frankofonija

Visame pasaulyje, o kartu ir Lietuvoje, kovas - frankofonijos mėnuo. Kiekvienais metais šią gražią šventę paminimi mūsų gimnazija. Tai puiki galimybė susitikti renginiuose, skirtuose prancūzų kalbai bei kultūrai, kuri visame pasaulyje jungia 200 milijonų prancūzakalbių ir dar 890 milijonų žmonių iš 75-ies Tarptautinei frankofonijos organizacijai priklausančių šalių-narių. Kovo 27-ąją dieną, po pamokų į mūsų mokyklos aktų salę sugužėjo daugybė susidomėjusių šia švente - ne tik prancūzų kalbos besimokantys, tačiau ir ja besidomintys mokiniai, svečiai iš kitų mokyklų ir net mokinių tėveliai. Frankofonijos dienos renginį pradėjo oficialus šios šventės himnas - frankofonijos daina. Renginio vedėjos Gintarė Lebednykaitė ir Ieva Luškevičiūtė trumpai pristatė pačią frankofonijos dieną, supažindino su jos istorija. Pasirodo, Frankofonijos diena šiais metais buvo minima jau 44-ąją kartą ir šių metų šūkis - "Vieta talentams!". Būtent todėl scenoje tiek daug dėmesio skirta mažųjų prancūziukų talentams.

Šių metų frankofonijos dienos renginys buvo tarsi dainų šventė. Savo muzika ir skambiais balsais mus džiugino Martyna Mišeikytė, Dovilė Batarlaitė, Kornelija Tučinskytė, Simona Lenkauskaitė, Vaiva Sadauskaitė, Karolina Grigonytė, Karolina Kastinevičiūtė, Greta Puišytė. Pirmą kartą prancūziškai dainuojantis Gytis Gagelis visus sužavėjo savo balsu bei gitaros muzika, Klaudijus Sveičiulytės nuotaikingai dainai šokių pritarė mokyklos šokėjos. Be to debiutavo patys mažaisieji prancūziukai. Pasirodžius visiems mūsų mokyklos talentams, scena buvo užleista svečiams - Lentvario Henriko Senkevičiaus vidurinės mokyklos atstovams. Jų atliekama daina "užvedė" visą salę - ji garsiai pritarė pasirodantiems. Vėliau scenoje išvydome puikas merginas iš Onušio Donato Malinausko vidurinės mokyklos, išgirdome tikriausiai vieną prancūziškiausių dainų - "Aux Champs Elysees". Renginio pabaigoje turėjome galimybę pasiklausyti dainuojamosios po-

Jauniausios šventės dalyvės - šeštokės

Pozuojame šventės prisiminimui.

Ekslibrisas.

ezijos, kurią atliko Trakų vidurinės mokyklos mokinė Kornelija Koranevskė. Itin spalvingą, ryškų bei įdomų renginį užbaigė prancūzų kalbos mokytojos Danutos Budorinos bei mūsų gimnazijos direktorės Elvyros Janušauskienės kalbos. Buvo išdalintos padėkos dalyvavusioms mokykloms bei diplomai rajoninės 7 klasių prancūzų kalbos olimpiados 1-3 vietų nugalėtojams: Kotrynai Mikučionytei, Dominikai Goldbergaitei bei Arnui Luskevičiui.

Džiaugiamės, kad Frankofonijos diena mūsų mokykloje jau tapo gražia, tradicine ir daug dėmesio susilaukiančia švente. Tikėkimės, kad ši nuostabi šventė ir toliau bus minima mūsų mokykloje, kad dar daugiau mokinių įsijungs į gausų mokyklos prancūziukų būrį.

Ieva Sklėnytė, 3c

Trioletai

...

Baltas paukūtis
Mėlynam danguj
Skrieją tartum kirtis.
Baltas paukūtis-
Niekas jo nerato,
Niekam ir nereikia.
Baltas paukūtis
Mėlynam danguj.

...

Tamsiam danguj
Pibintas dingsta,
Užgasta jo ūviesa
Tamsiam danguj
Pasirodė įvairgėš.
Deja, užgasta vėl
Tamsiam danguj
Pibintas dingsta.

**Mindaugas Kondrotas,
8d klasės mokinys**

KRISTIJONUI DONELAIČIUI - 300

Gurkštelėjimas "Metų"

Kristijonas Donelaitis pragyveno šiasdešimt vienerius metus tame amžiuje, kuriame jau nė vienas iš mūsų nei teko, nei teks pabūti, nebent išties būtų išrasta laiko mašina. Tačiau ir jos šiuolaikiniai žmogai neprireikė, kad iš XVI-II amžiaus ištrauktų viską, kas tik iki šių dienų užsilikę. Menkiausias prirašytas popierėlis, drobės skiautė su liaudies raštais, inkrustuota medienos atraiza ar kas nors be galo vertingo, pavyzdžiui, Kris-

negirkos, nes ir pats jokiam žmogui nesimeilino, dažnai net visai priešingai - panaudodavo tokius kreipinius, kaip "netikęs žmogau", "išpliekts vagie". Pabandykite taip pasakyti kam nors dabar! Net neabejojau, kad dauguma išsižeis ir ims piktintis, o ypač, jei tie žodžiai atitiko realybę. Juk išmintingas žmogus, suvokęs tiesą, ją priima, geba kritiškai pažvelgti į save. Jei sakoma netiesa, visiškai jos neneigiam, neatmeta, o tik pakeičia, pagerina. Panašiai kaip orkestre: jei koks instrumentas nedera, juk jo visai neišmeta, o tik jį suderina. Tad ir "Metuose" šiurkščiu žodžiu pavadinto būro nenorima ižveisti, jį norima tik pamokyti, kad dorai gyventų ir kas esąs nepamirštų, nes nuo pagyrų galima ir išlepti.

Ir visgi, ką reiškia dorai gyventi? "Metuose" gerai atsispindi socialinių sluoksnių pasiskirstymas. Socialine prasme ponai aukščiau iškilę už būrus, bet moralės požiūriu "Metuose" jie kritikuojami. Nors mandagumas ir pagarba, atrodo, turėtų būti labiau sietini su aukštesniu sluoksniu, nes jiems tenka didesnis išsilavinimas, tačiau kūrinyje puikiai matome, jog priklausydamas vienam ar kitam luomui žmogus gali įvairiai elgtis - jam suteikta moralinio tobulėjimo galimybė. Būras irgi gali būti mandagus bei pagarbus, tik manoma, kad jo moralę gadina iš ponų sklindantys "mokslo velniškiai", kad ponai nėra puikus geros moralės pavyzdys. Galbūt todėl Kristijonas Donelaitis vis dėlto daugiau viliasi iš vargstančio ir paniekinto žmogaus, o ne iš pono. Čia labai tiktų šv. Pauliaus žodžiai: "Mes taip didžiuojamės sielvartais, žinodami, kad sielvartas gimdo ištvėrmę, ištvėrmė - išbandytą dorybę, išbandyta dorybė - viltį". Žinoma, tai nereiškia, kad tik kančioje išmokstama doros. Per gerą gyvenimą dažnai nieko nematom, daug svarbių, pamokančių dalykų neišgirstam, praleidžiam, nes mat mums ir taip gerai. Tik vėliau stebimės, kodėl gyvenimas visai ne toks, koks "pro rožinius akinius".

Kaip matome, beveik trijų šimtų metų senumo "Metai" neprarado savo aktualumo ir šiuolaikiniame pasaulyje. Nors seniai klasika spėjusio tapti kūrinio analizė, interpretacija mūsų amžiuje ir internete, ir bibliotekose galima rasti galybę, vis dėlto vertingiausia turbūt būtų pačiam

Tatjana Seredocha, 4c

„Žarsteklio“ šokėjai.

Kiekvienam daryti gera...

Balandis, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos aktų salė, mažieji ir didieji mokiniai, mokytojai ir tie žodžiai, nuskambėję taip priimtina... "Kiekvienam daryti gera/ Savo darbu ir žodžiu./ Visad elgtis taip, kaip dera./ Ir teisingas būt geidžiu./ Nekerštauti niekada./ Gyvo padaro gailėti./ Dievą, žmones jo mylėti - / Mano priedermė šventa".

Dažnas nustebo, kai išgirdo, jog šis posmelis yra iš Kristijono Donelaičio eilėraščių. Esame įpratę girdėti apie pavasari, būrus, gamtą, lakštingalą ar gandrų, o čia... eilutės, bylojančios, koks Kristijonas Donelaitis buvo altruistas (besiaukojantis dėl kitų žmogus), pasakytos be jokio alegorijų ar metaforų, pasakytos taip, kad suprastų kiekvienas.

Kaip jau supratote, aktų salėje susirinkę moksleiviai bei mokytojai stebėjo renginį, skirtą Kristijono Donelaičio, lietuvių grožinės literatūros pradininko, 300-osioms gimimo metinėms paminėti.

Jei kas nežinote, poetas K. Donelaitis gimė 1714 m. sausio 1 d. Mažojoje Lietuvoje, Lazdynėlių kaime, kurį įkūrė poeto senelis. Nors poetas kilęs iš valstiečių, atliko didesnę darbą, nei gali pasigirti daugelis turtingų bei turinčių aukščiausią išsilavinimą Lietuvos ar pasaulio žmonių. Žinoma, jog rašyti K. Donelaitis pradėjo apie 1742 metus. Šis kūrėjas paliko 6 pasakėčias bei svarbiausią kūrinį - poemą "Metai", sudėtą iš 2968 hegzometro eilučių. Atrodo mažoka, bet tik tam, kuris neskaitęs būrų dainiųjų.

Lengviau įsivaizduoti K. Donelaičio svarbą Lietuvai bei pasauliui, kai jo parvardė išvystame prie J. V. Gėtės, D. Didro, Voltero ir kitų didžiųjų XVIII a. rašytojų. Kaip žinia, epinė poema "Metai" yra išversta į vokiečių, anglų, švedų, čekų, vengrų, latvių, rusų, baltarusių, lenkų, gruzinų, ukrainiečių, ispanų, italų bei armėnų kalbas. Gimnazijos aktų salėje, mokytojų Jurgitos Sadzevičienės ir Sandros Valentienės organizuotame renginyje, galėjome "gyvai" išgirsti, kaip šis kūrinys skamba anglų (skaitė Gintautas Jurgeliavičius, 1b) ir rusų (skaitė Patricija Kalkytė, 3d) kalbomis. Garbė tapti renginio vedėjais teko Dovilei Kukytei (3a) ir Mantui Jakuboniui (3a).

Visi gerai žinome, jog geriau vieną kartą pamatyti nei šimtą kartų išgirsti. Tokią galimybę išvysti "Metus" mums suteikė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos pirmų - antrų klasių mokiniai: Jonė Norkutė, Algirdas Keršys, Robertas Januška, Robertas Siniauskas, Kipras Mikiška, Laurynas Tumėnas, Kotryna Mikiškaitė, Rugilė Lietuvninkaitė ir Saulė Bikauskaitė, kuriuos paruošė mokytoja Sandra Valentienė bei lietuvių liaudies šokių kolektyvo "Žarsteklis" šokėjai: Beata Rajeckaitė (4c), Normantas Stefanovičius (4c), Karolina Barkovskytė (4a), Rokas Kalašinskas (4c), Gintarė Lebednykaitė (4b), Vilius Grigaliūnas (3d), Karina Ingliartaitė, Egidijus Isakovas (4c), kuriuos parengė šokių vadovė Rimutė Blikertienė. Ši neabejotinai spalvinga, nuotaikinga bei informatyvi kompozicija leido pamatyti, kaip K. Donelaičio laikų žmonės šventė. Regėjome ir girdėjome Krizo dukters vestuvių epizodą, kuris sutvisko visomis ryškiausiomis spalvomis, įnešė minėjimui juoko plūpsnių, geros nuotaikos bei kitokių nei įprasta apmąstymų. Žavėjauosi mokiniais, kurie atliko šmaikščiąją kompoziciją. Vartodami donelaičius žemojo stiliaus žodžius, skambėjusius gana juokingai, nes šiais laikais jie turi visai kitą reikšmę, atlikėjai nė karto nenusijuokė ir šventai tikėjo tuo, ką kalba.

Kristijono Donelaičio minėjimą apvainikavo gimnazistų nufilmuotas legendinis "Klausimėlis" (kūrybinė grupė - Saulė Bikauskaitė ir Meida Kontorovičiūtė), kuriame buvo užfiksuoti mūsų gimnazijos moksleivių ar eilinių Trakų gyventojų atsakymai. Pavyzdžiui, į klausimą "Koks buvo K. Donelaitis?", buvo atsakyta, jog jis buvo gražus. Toks atsakymas itin "nudžiugino" lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas...

Taigi, daug sužinojė apie K. Donelaitį, išgirdę garsiąją poemą "Metai" kitaip nei įprasta ir pamatę, kaip būrų gyvenimas atrodė XVIII a., iš renginio skirstėmės šypsodamiesi. Tai buvo vienas iš tokių minėjimų, kurie kūnui ir sielai suteikė džiugių emocijų, o galvą pripildė naujų žinių ar įtvirtino jau turimas.

P.S. Fojė prieš aktų salę renginio svečiai buvo vaišinami būrišku maistu. Aišku, ne nemokamai, o už teisingus atsakymus apie K. Donelaičio gyvenimą bei kūrybą.

Daumantė Verseckaitė, 4c

Beata Rajeckaitė, 4c

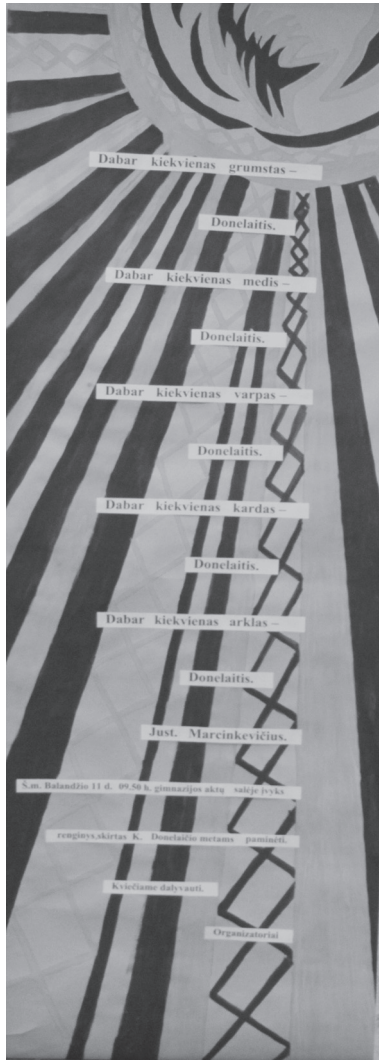
Esė Amžinuoju ratu

Sakoma, kad viskas turi savo pradžią ir pabaigą. Kiekviena diena prasideda ryškiu saulės spinduliu, spiginančiu iš anapus horizonto. Atėjus vakarui, jis paskandina milijonus žmonių žvilgsnių tarp dangaus ir žemės. Bet ar tai pabaiga? Pasislėpusi čia, saulė pradeda naują dieną ten, kur nakties tamsoje blaškosi paklydę žmonės. Kodėl jie laukia saulės? Žino, kad saulė sugrįš, ji dar nė karto nebuvo jų nuvylysi...

O kaipgi žmogus? Savo skaisčios ir tyros pradžios jis niekada neatsimins, jo nuobodai būtis praskries taip greitai, kad gyvenimo vakarui atėjus jis nė nesupras, kad laikas atsisveikinti. Mes, žmonės, turime tik dabartį. Nebus antros progos gyventi, todėl nevalia klysti, mums neleidžiama pasitaisyti ir pradėti visko iš naujo. Toks jau tas mūsų gyvenimas - be aiškaus ryto ir vakaro, ištisa diena.

Į žmogiškąją kasdienybę panaši K. Donelaičio poema "Metai". Nėra literatūros kūriniiu įprastos išangos, veiksmo vystymosi iki aukščiausio taško - kulminacijos, nėra atomazgos, bet skaitai ir jauti, kad tobulėji. Kai kiekvienas žodis persmelkia kūną, supranti, kad ne siužetas gyvenime svarbiausia. Svarbu tai, kur kūrinyje (literatūriniam ar gyvenimo) ieškama prasmės. Jei svarbūs tik kūrinio personažų nuotykių, juos užklupusios negandos, meilės vingiai, tai ir gyvenime teieškoma praminčių, kažkieno jau išvaikšiotų kelių. Bet kai prasmę igauna tai, kas priverčia atsigręžti atgal ir tuo pat metu eiti į priekį, supranti, kad nereikia nei ryto, nei vakaro, viskas ko reikia, - šiandiena.

Kurti - tai gyventi. Pamišti vakarykštę dieną, nieko nesitikėti iš dangaus, bet dėkoti šiandienai, kad ištikimoji saulė ir vėl nesiruošia nuvilti. Man gyventi šiandiena reiškia pamatuoti praeičiai ir maloniai pasitikti atliekančią rytdieną, o susitikus šiandieną - padėkoti. Padėkoti už suteiktą galimybę sukurti amžinuoju gyvenimo ratą ir kasryt išstarti: "Jau salelė vėl..."

Šventinis skelbimas

tijono Donelaičio "Metų" rankraštis - viskas saugoma.

Nesinori apie K. Donelaitį rašyti pa-

Būrų vaišių stalas

„Žarsteklio“ šokėjai.

Kompozicijos dalyviai su mokytoja S. Valentiene.

Linksma.

Šventės dalyviai - ansamblis su mokytoja R. Giedriene.

Krizo dukters vestuvės.

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Mums rūpi

Balandis - švaros mėnuo, todėl ir gimnazijoje balandžio 24 ir 25 dienomis buvo organizuotas renginys "Man rūpi", kuris kvietė susimąstyti, kaip reiktų tinkamai rūšiuoti atliekas, ką gi galima padaryti, kad mūsų aplinka būtų sveikesnė ir švaresnė.

Svarbiausia renginio dalis - ekoviktorina, kurioje dalyvavo visi penktų ir šeštų klasių mokiniai. Todėl ir vyko net dvi dienas. Viktoriną vedė: Estela Chormanskytė (1c) ir Rugilė Lietuvnikaitė (1b). Žaidimus organizuojant daug padėjo Rusana Minkevičiūtė (1b), Kotryna Sadochaitė (1b), Karolina Keršytė (1b), Agnė Rakovska(2c), Laura Pušinskytė (2c), etatinis gimnazijos operatorius Ervinas Kaliukevičius (3b) ir etatinė fotografė Emilė Narušytė (1b). Labai tinkamą dainą "Netvarka" atliko mokytojos Rimos Giedrienės vadovaujamas choras.

Komandas vertino kompetentingos komisijos su komunalinių paslaugų kombinato direktoriumi Andrejumi Barinovu.

Pirmiausia visos komandos prisistatė, atsakydamos į klausimą, kodėl reikia rūšiuoti. Tai - namų darbo užduotis, taigi buvo laiko pasirouoti. Vieni vaidino, kiti kalbėjo, tretieji paruošė skaidres.

Kita užduotis - "Rūšiuojama - nerūšiuojama". Vedėja sakė žodį ir metė kamuoliuką, o jį pagavęs mokinys turėjo atsakyti, ar šis daiktas rūšiuojamas ar ne. Vėliau mūsų klaidas pakomentavo svečias iš komunalinių paslaugų kombinato.

Dar viena užduotis - jau kitiems komandų atstovams (vedėjos išvardino, kokius numerius turintys mokiniai ją atliks). Į mažą maišelį per duotą laiką reikėjo įtalpinti net tris tuščias 2 litrų talpos pieno pakuotes. Tai buvo linksmiausia užduotis, nes visi bandė, mastė, kaipgi sumažinti tas pakuotes: ir spaudė, ir trypė... Pasirodo, ne tokia jau lengva ši užduotis, bet linksma. Geriausiai susitvarkė šeštokai. Penktokai buvo kūrybingesni, bet ne tokie tvarkingi...

Paskutinė užduotis pati gausiausia dalyvių - net po 10 iš komandos - buvo Ledynmečio estafetė. Kiekviena komanda gavo po 20-30 kortelių su šiukšlės pavadinimu ir turėjo jas sudėlioti į rūšiavimo konteinerius. O konteineriai nepaprasti - tai Ledynmečio filmo personažai: mamutas, tigras, tinginys ir išprotėjusi voverė. Į kiekvieną reikėjo sudėti tik tas šiukšles, kokio rūšiavimo konteinerio spalvą turėjo personažas: žalia, geltoną, mėlyną ar tamsiai žalia. Buvo labai linksma, be to, pasitikrinome, ką išmokome apie rūšiavimą. Pasirodo, kad daug ko ir nežinom...

Vėliau kalbėjo komunalinių paslaugų kombinato atstovas. Jis mums papasakojo apie tai, kaip rūšiuoti neaiškias šiukšles, kokias klaidas darome. Svečias mums pažadėjo, kad greitai laiku mokykloje kiekviename aukšte pastatys vidinius rūšiavimo konteinerius, o prie mokyklos - didelius, kad valytojos mūsų surūšiuotas atliekas turėtų kur išnešti.

Pagaliam komisijos suskaičiavo balus ir nors keista, bet laimėjo A klasės: ir 5a, ir 6a. . Dovanų gavom visi - po maišą saldainių ir naują rūšiavimo konteineriuką - taupyklę - į kurią kartu su 20 centų metamos vidinės šiukšlės - keikmažodžiai. O vėliau, kai taupyklė jau bus pilna - lauks linksmas vakarėlis.

Šiam renginiui buvo ruošiamasi ilgai. Dar pernai kartu su mokytojais Vidu Lukša, Loreta Makarevičiene ir Rasa Kondrotiene pagaminome įdomius rūšiavimo konteinerius - Ledynmečio personažus ir didelius ledų luitus, ant kurių jie stovi. Merginos iš antrinių žaliavų kūrė puikias sukneles ir surengė nemažą fotosesiją, nors pabijoję suorganizuoti madų šou. Bet nuotraukos buvo puikios, o keli "dar gyvi" modeliai labai papuošė renginio metu veikusią darbų parodėlę.

Įvairių klasių mokiniai kūrė praktiškus ir nelabai praktiškus darbelius iš antrinių žaliavų: plastiko, popieriaus, skardinių ir visokių nereikalingų daiktų, prikeldami juos antram gyvenimui.

Antrąją renginio dieną buvo apdovanoti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos Menų metodinės komisijos išrinkti darbeliai. Už kūrybiškumą ir išmonę perdurbant antrines žaliavas apdovanojimus gavo Andrius Bubelevičius (7d), Ieva Beleškaitė (2a), Laura Pušinskytė (2c), Martynas Daraškevičius (6C), Karina Iljasevičiūtė (5C), Ieva Kazlauskaitė(1c), Karina Voitiniči (8d). Kaip sakė mokytoja Rasa, išrinkti darbelius buvo sunku, nes dauguma buvo ir gražūs, ir įdomūs, ir kūrybiški.

Ekoviktorina mums patiko ir priverstė susimąstyti... O ledynmečio personažai įsitaisė pirmame gimnazijos aukšte. Jie visus kviečia nors truputį prisidėti prie Žemės išsaugojimo ir rūšiuoti.

Gabija Pundziūtė ir Žaneta Nedveckia, 5a

Jaunuosius tyrėjus beugdant

Balandžio 24-25 dienomis mūsų gimnaziją aplankė mobili laboratorija "Mo-MoLab", kartu atvyko projekto "Jaunasis tyrėjas" ir mokslininkų komanda iš Vilniaus universiteto. Projekto tikslas - plėtoti kūrybines mokinių galias, formuoti mokslinę pasaulėžiūrą ir padėti spręsti aktualią jaunimo laisvalaikio problemą. Bet svarbiausia - projektas suteikia galimybę moksleiviams išbandyti tyrėjo profesiją dar mokykloje. Renginys sulaukė nemažo mokinių susidomėjimo: jame dalyvavo šešiolika gabių jaunųjų mokslininkų iš 7-11 klasių.

Pirmąją dieną mums teko išklausti saugaus elgesio instruktažą, tuomet buvome suskirstyti į tris tyrimų grupes: fizikos, biochemijos ir biologijos. Po to buvo surengta trumpa "ekskursija" į vilkiką, kuriame ir buvo įrengta laboratorija. Ten dirbti pasiliko fizikos ir biologijos atstovai, o chemikams teko grįžti į laboratoriją mokykloje. Atvykę į darbo vietą, susipažinome su mokslininkais - konsultantais,

kurie buvo pasiruošę padėti mums įgyvendinti savo idėjas. Mus aprūpino pažangia mokslinė įranga, tad ilgai nelaukė kibome į darbus. Nors ir ne viskas pavykdavo iš pirmo karto (vieną bandymą man teko pakartoti tris kartus), tai skatino tik dar labiau stengtis. Dienai baigiantis, nors ir nenoriai, teko išsiskirstyti.

Prasidėjus antrajai dienai su dideliu entuziazmu jaunieji tyrėjai tęsė savo pradėtus darbus. Šįkart jau drąsiau, ryžtingiau ir gyviau. Nors buvo rytas, mieguistumą išvaikė chemijos kabinete tvyrojęs aštrus vakarykščių svogūnų kvapas, mat septintokas Nojus tyrė juose esantį nitratų kiekį. Lyg įdomybių dar būtų maža, prasidėjus šeštai pamokai aktų salėje buvo surengta paskaita "Įdomioji fizika", kurią vedė fizikų tyrimų grupę konsultavę mokslininkai dokt. Edita Palaimienė bei dokt. Vytautas Abramavičius. Jie pademonstravo, kaip skystas azotas sušaldo kai kurias medžiagas ir net kalė vinį bananu. Tuo tarpu fizikos mokytojas Andrius Storta,

„RŪŠIUOJU AŠ, RŪŠIUOK IR TU, KAD MŪS MOKYKLOJ BŪT ŠVARU“ – kviečia 5^b klasė

pasitelkdamas savo sukonstruotą elektroforinę mašinę, suteikė galimybę salėje susirinkusiems tapti "gyvu laidu".

Paskaitai pasibaigus, visi jaunieji tyrėjai turėjo per valandą paruošti savo atliktų tyrimų pristatymą. Vėl susirinkę aktų salėje savo draugams turėjome papasakoti, ką nuveikėme ir sužinojome naujo, kaip sekėsi tyrimas ir ką planuojame daryti toliau. Išklause visus pristatymus, projekto koordinatorių Stepas Šafrauskas pagyrė tiek pačius tyrėjus, tiek ir juos parengusius mokytojus, o ypač dėkojo mokytoji A. Stortai.

Taigi, visiems, kurie jaučia savyje šokią tokią mokslininko gyslelę, turintiems užsispyrimo ir žingeidumo, rekomenduojame nepraleisti progos ir pažvelgti į pasaulį kitokiomis, tyrėjo akimis.

Marius Urbanovičius, 3b

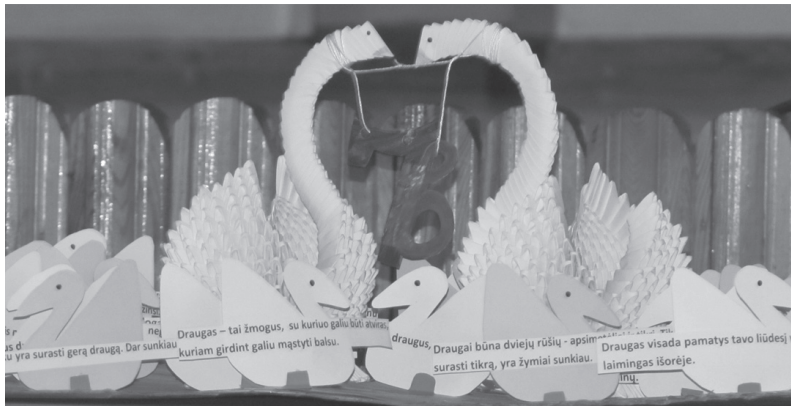
Jaunieji tyrėjai.

Mūsų dienos - kaip šventė

"Ir man tai teko patirti"
(savaitė prieš patyčias)

Šeimų šventė

7d klasės kūrinys

Kovo 24-28 dienomis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje - savaitė prieš patyčias. Mokinių taryba drauge su socialinėmis pedagogėmis kiekvieną dieną sugalvodavo vis kitokią veiklą, kad kiekvienas išsidėmėtų: tyčiotis iš kito nevalia.

Kovo 24 dieną organizuotas flashmobas mokyklos kiemelyje, privertęs visus mokinius "priplipti" prie mokyklos langų ar net išbėgti į lauką (mat buvo vēsoka). Kovo 26-27 dienomis 1c klasės mokinės penktokams ir šeštokams rodė vaidybines patyčių situacijas. Su mokiniams situacijos buvo aptartos, vaikai iš jų pasisėmė gyvenimiškos patirties. Kovo 27 dieną vyko apskrito stalo diskusija "Ir man tai teko patirti" su savivaldybės jaunimo reikalų taryba, mokinių taryba, svečiais iš policijos, mokyklos psichologe ir socialinėmis pedagogėmis. Diskusijos metu susirinkusieji prisiminė patirtas ar regėtas patyčių situacijas, jos taip pat buvo aptartos, svečiai iš policijos, socialinės pedagogės bei mokyklos psichologė patarė, kaip tokiais atvejais reikėtų elgtis. Kovo 28 dieną per 2 pamoką vidiniame mokyklos kiemelyje buvo fotografuojama mokyklos šypsena (dalyvavo penktokai, šeštokai, dešimtokai bei

mokinių taryba), na o po pamokų aktų salėje vyko baigiamasis savaitės renginys. Renginio metu 7d klasė pristatė savo kūrinį, skirtą parodyti draugiškumą ir toleranciją mokykloje. Darbelį mokiniai padovanojo savo klasės auklėtojai Sandrai Valentienei. Daugiausia aplovdimentų sulaukė renginyje Trakų karate klubo pristatytas pamokantis filmukas apie patyčias su pademonstravimu, kaip tam tikrose situacijose apsiginti nuo užpuolikų. Baigiamajame Savaitės prieš patyčias renginyje apsilankė ir labai netikėtas, bet mielas svečias - rašytojas Edmundas Zenonas Malūkas. Iš jo išgirdome daug gražių minčių apie draugystę ir meilę, supratome, kad turime džiaugtis, jog mūsų gimnazijos mokiniai savo elgesiu nešokiruoja visuomenės.

Taigi, savaitės metu mokiniai buvo mokomi gyvenimiškos patirties, skatinami veikti.. Tikėkimės, kad savaitė nenuėjo veltui ir patyčios pamažu trauksis iš mūsų kasdienybės. Už prasmingus renginius gimnazijos direktorė Elvyra Janušauskienė dėkojo socialinėms pedagogėms Jolantai Misiūrienei ir Agnei Sadzevičiūtei, dėkojame ir mes, mokiniai.

Vaidilė Gaižauskaitė, 1d

Draugystės šokis "Be patyčių"

Šeimų šventės akimirkos

Jaukumas, šiluma, geros emocijos, vienas kito supratimas ir palaikymas - tai žodžiai apie šeimą. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje gegužės 21 dieną šie žodžiai įgavo realų pavidalą - Šeimos dieną. Šventė prasidėjo 17.30, tačiau pasiruošimas jai - prieš mėnesį. Mokinių tarybos bei socialinės pedagogės Jolantos Misiūrienės noras suburti gimnazijos mokinių šeimą bendrai veiklai Jaukumui nuteikė mokytojos Sandros Valentienės paruoštą meninę kompoziciją, kurioje skambėjo K. Donelaičio "Metai" ir liaudies šokiai bei dainos. Linksmi nusiteikę, visi - kompozicijos dalyviai, mamos, tėčiai, mokytojai ir vaikai - skubėjo prie dar labiau visus suartinusio "vaišių stalo" - prie grikių košės. O paskui emocijos veržėsi žaidžiant žaidimus: miestu-

čius, smiginį, šaškes - slidinėjant bei jodinėjant arkliais. Kadangi šeimų nebuvo daug, todėl kai kurie šventės dalyviai būrėsi į naujas "šeimas" - komandas. Rungčių laimėtojai bei aktyviausios TVDVG šeimos renginio pabaigoje buvo apdovanotos. Apdovanojimai - tai lyg palaikymas ir paskata, atsižvelgimas į darnumą ir iniciatyvumą. Šio renginio šiluma ir gera nuotaika sujungė visą mokyklos bendruomenę, savo džiaugsmą ir šypsenas visi mielai dalino aplinkiniams. Nebuvo jokios įtampos, nes visi jautėmės lyg viena šeima. Net ir oras buvo puikus, todėl linksmintis bei šnekučiuotis nesutrukdė niekas. Renginiui pasibaigus, šventės dalyviai paliko gimnazijos vidinį

kiemelį dar labiau suartėję su savo šeima, draugais, kupini neišdildomų akimirku.

Daug žmonių kasdien vartoja žodį "šeima", tačiau ne visi supranta, ką šis žodis iš tiesų reiškia. Ar šeima - tai mama, tėtis ir jų atžala, gyvenantys po vienu stogu? O gal šeima - tai žmonės, kurie toleruoja vienas kito ydas bei kuria ateitį, puoselėdami viens kito vertybes? Sakoma, kad šeimos nepasirinksi, todėl reikia branginti ir puoselėti tai, ką turime, bei švęsti šeimos dieną, nes šeima - tai miniatiūrinė visuomenė, nuo kurios darnumo priklauso visos didelės žmonių visuomenės saugumas.

Saulė Bikauskaitė, 2b

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda "Vytautukai" - Respublikinio teisinių žinių konkurso "TEMIDĖ" nugalėtojai

Jau eilę metų Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariatas dalyvauja teisinių žinių konkurse "Temidė", kurio tikslai-ugdyti mokinių teisinį sąmoningumą, supratimą apie teisinę sistemą, vykdyti tarp mokinių ankstyvąją teisės pažeidimų, psichiką veikiančių medžiagų vartojimo, smurto prevenciją, suteikti mokiniams žinių ir praktinių įgūdžių kuriant saugią aplinką, propaguoti tarp mokinių sveikos gyvensenos principus, organizuoti prasmingą ir turinčią laisvalaikį. Konkurse dalyvauja bendrojo ugdymo mokyklų 9-12 klasių ir profesinio mokymo įstaigų mokinių komandos, sudarytos iš penkių dalyvių. Konkursas vyksta keliais etapais. I etapas vyko bendrojo lavinimo mokyklose. Komandos, laimėjusios pirmąją vietą, iškovojo teisę dalyvauti Trakų rajono mokinių teisinių žinių konkurse. 2014-03-14 d. Tra-

kų rajono policijos komisariato organizuotame konkurse dalyvavo penkių komandų. Po sunkios ir atkaklios kovos pirmąją vietą iškovojo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda "Vytautukai", kurią sudarė šie 1 klasės mokiniai: Gintautas Jurgelevičius - komandos kapitonas, Kipras Mikiška, Kotryna Mikiškaitė, Vilija Valatkaitė ir Jonė Nortkutė. Komandą ruošė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė ir Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus Prevencijos poskyrio vyresnioji specialistė Vlada Černienė. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda "Vytautukai" iškovojo teisę dalyvauti trečiajame etape, kurį organizuoja Vilniaus apskrities vyriausiasis policijos komisariatas bendradarbiaudamas su socialiniais partneriais.

Vilniuje, apskrities konkurse, Fortūna taip pat šypsojosi "Vytautukams", jie laimėjo pirmąją vietą ir pateko į baigiamąjį respublikinį etapą, kuris vyko Panevėžio mieste. Šiame etape dalyvavo 10 geriausių komandų, nugalėjusių regioniniuose konkurse. Konkurse "Temidė" komandos turėjo atlikti šešias užduotis. Pirmoji užduotis - komandos prisistatymas. Už šią užduotį "Vytautukai" surinko daugiausia - 75 balus. Antroji užduotis - komanda sprendžia testus teisės tema. Šiai užduočiai atlikti būtina išmanyti Lietuvos Respublikos Konstituciją, Baudžiamąjį kodeksą, Baudžiamąjį proceso, Administracinės teisės pažeidimų kodeksus, Kelių eismo taisykles bei kitus teisės aktus. Susumavus rezultatus paaiškėjo, kad "Vytautukai" šią užduotį atliko puikiai ir surinko 112 balų. Trečioji užduotis - komanda sprendžia kriminalinę mįslę. Atlikus

šią užduotį ir susumavus rezultatus, paaiškėjo, kad "Vytautukų" ir dar keturios komandos surinko 64 balus. Ketvirtoji užduotis - komanda pristato Lietuvos Respublikos teisinės sistemos modulio žaidimą. Priešininke komanda turėjo pakomentuoti, kokius administracinės ar baudžiamuosius teisės pažeidimus padarė komandos dalyviai. Penktoji užduotis - komanda pristato konkurso "Temidė" dienoraštį, kuriame aprašoma kiekvieno dalyvio pasiekimai ir indėlis ruošiantis konkursui. Už šią užduotį žiūri komisija "Vytautukams" skyrė 74 balus iš 80 galimų.

Šeštoji užduotis - komandos atsisveikinimas. Atlikus šią užduotį paaiškėjo, kad komisijai labiausiai patiko "Vytautukų" atsisveikinimas. Jie surinko 77 balus. Komandai papildomus tris balus laimėjo sirgaliai, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos moksleiviai, 2013 metų Vilniaus ap-

skrities teisinių žinių konkurso "Temidė" nugalėtojai.

Iš dešimties komandų respublikiniame konkurse pirmąją vietą iškovojo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda "Vytautukai", antroji vieta atiteko Radviliškio Lizdeikos gimnazijos komandai "Pagaminta Lietuvoje", trečioji - Naujosios Akmenės Ramučių gimnazijos komandai "Nerealieji".

"Vytautukų" komandą ruošė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė ir Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus Prevencijos poskyrio vyresnioji specialistė Vlada Černienė.

**Trakų rajono policijos komisariato
Viešosios policijos skyriaus
Prevencijos poskyrio vyresnioji
specialistė Vlada Černienė**

Jam dievai lėmė poetu būti

Gegužės 14 d. Trakų kultūros rūmuose buvo rodoma literatūrinė kompozicija "Lėmė dievai man poetu būti", skirta iškiliausiam Lietuvos baroko epochos poetui Motiejui Kazimierui Sarbievijui (1595-1640). Ir aš ten buvau, poezijos klausia, kaip ir kiti popietėje dalyvavę 3-4 klasių gimnazistai, žinias apie programinių autorių įtvirtinau.

Teatro ir kino žiūrovams žinomas aktorius Giedrius Arbačiauskas M.K. Sarbievijaus kūrybą Trakų krašte skaito ne vien dėl to, kad pats užaugęs Trakuose, baigęs mūsų gimnaziją, bet ir dėl to, kad šis poetas savo odėse dažnai mini Trakus. Klausytojus ypač sužavėjo odė apie piligrimų kelionę iš Vilniaus į Trakus. Joje poetiniu žodžiu piešiama, su kokia pagarba ir meile, grožėdamiesi gamta, pasidžiaugdami poilsio valandėlėmis piligrimai neša Dievo Motinos paveikslą į Trakų bažnyčią. Ši odė, kaip ir kiti M.K. Sarbievijaus kūriniai, pripildyta krikščioniško turinio, skelbia krikščio-

niškąsias vertybes ir gyvenimo sampratą. Žemiškasis pasaulis poetui atrodo lyg išmėginimų arena, kurioje žmogus privalo nugalėti savo silpnybes, išmokyti grumtis su nuodėmingais troškimais. Atsvara netobulum žmonių pasauliui Sarbievijaus poezijoje yra gamta - Dievo dovana mirtingiesiems. Todėl gamtą jis vaizduoja tobulą: čia viskas žydi ir kvėpia, viskas gražu.

Klausytis dvasiā raminančios poezijos buvo išties malonu. Juolab kad Giedriui Arbačiauskui talkino žmona Agnė, violončele grodama J.S. Bacho kūrinius. Be to, renginyje vyko nedidelė viktorina, kurios metu žiūrovai galėjo laimėti prizų - Giedriaus ir Agnės kompaktinę plokštelę arba knygą. Viktorinos metu sužinojau, kad M.K. Sarbievijaus kūrybą iš Lotynų kalbos vertė poetas Albinas Žukauskas, o 1632 m. Amsterdamo išleista kūrybos rinktinė iliustruota vienas garsiausių baroko epochos dailininkų Piteris Paulius Rubensas.

Antroji popietės dalis - Giedriaus ir Agnės atliekamos dainos. Vienos iš jų privertė susigraudinti, kitos - susimąstyti, dar kitos - šypsotis. Nuoširdžias lyriškas dainas aktorius sukūrė įkvėptas poetų, dažnai - H. Radausko. Kadangi tą dieną Trakuose ypač iškilmingai degė kaštonų žvakės, Giedrius padeklamavo ir H. Radausko eilėraščių "Kaštanai". Aktorius jį sakė su tokia meile, su tokiu užsidegimu.

Visus žiūrovus apėmė nuoširdžios, geros emocijos. Ir aš jaučiausi smagiai bei turiningai praleidusi laiką. Be to, šis renginys padėjo suprasti ir pamėgti baroko epochos poetą M.K. Sarbievijų, amžininkų vadintą "Sarmatų Horacijumi", popiežiaus Urbono VIII-ojo vainikuotą laurų vainiku. Poetą, kuris garsino mano tėvynę Lietuvą. Labai džiaugiuosi, kad nepatingėjau ir nuėjau į šį renginį. Už tai turėtu padėkoti ir savo lietuvių kalbos mokytojai B. Paltanavičienėi.

Dina Karlonaitė, 3c

Apsilankymas Minske

2014 m. balandžio 11-13 dienomis gimnazijos mokytojų kolektyvo delegacija vyko į metodinę kvalifikacinę konferenciją "Šiuolaikiniai ugdymo metodai", skirtą 45-osios Minsko Ekologinės gimnazijos Nr. 19 metinėms. Nuvykusius mokytojus pasitiko gausus būrys moksleivių, kurie tą dieną "vadovavo" gimnazijoje bei pavadavo mokytojus. Susipažinome su mokyklos svarbiausiais metų įvykiais, dalyvavome mokinių paruoštame koncerte. Penktadienio vakarą kartu su pedagogais lankėmės operos ir baleto teatre, kur stebėjome balietą "Esmeralda".

Šeštadienį leidome kiek atokiau nuo Minsko esančiame parke, kuriame išbandėme senovinius menų, šokių, šaudymą iš lankų ir ki-

tokias senovines pramogas. Po meninės dalies, vyko oficialioji dalis, kurioje Minsko ekologinė gimnazija, atstovaujama direktoriaus Anatolijaus Muravjovo, ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija, atstovaujama direktorės Elvyros Janušauskienės, atnaujino bendradarbiavimo sutartį. Renginyje dalyvavo ir svečiai iš Maskvos su kuriais maloniai bendravome ir dalinomės išpūdžiais, išvalgomis apie švietimą.

Apsilankymą Minske pedagogai atsimins kaip šiltą, gerą bendradarbiavimo, bendravimo patirtį. Džiaugiamės turėdami puikius partnerius ir tikimės glaudaus bendradarbiavimo ir ateityje.

**Agnė Sadzevičiūtė,
UK koordinatore**

Talentų pavasaris

Po ilgos pertraukos Mokinių Tarybos iniciatyva į gimnaziją grįžo Jaunųjų talentų konkursas. Visą kovo mėnesį mokiniai ruošėsi pristatyti savo talentą gimnazijos bendruomenei. Pagaliau balandžio 10 dieną aktų salėje išvydome net 12 įvairiausių pasirodymų. Talentingi vaikai šoko, dainavo, skaitė savo kūrybos poeziją, demonstravo piešinius ar fotografijas. Vertinimo komisija išrinko tris jaunosius talentus. Gimnazijos Jaunųjų Talentų konkurso nugalėtojais tapo jaunas dailininkas Donatas Bareika (5c), dainininkės Karolina Kastinevičiūtė (1a) ir Milda Morozovaitė (5a).

Beveik lygiai po mėnesio mūsų gimnazijos talentai susirungė gegužės 9 dieną vykusiame Trakų rajono Jaunųjų Talentų konkurse, kurį organizuoti padėjo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos Mokinių Taryba. Iš septynių rajono mokyklų susirinko net 37 mokiniai, "apsiginklavę" savo talentais. Po daugybės nuotaikingų, įdomių, originalių pasirodymų kompetentinga vertinimo komisija, sudaryta iš rajono švietimo, policijos, jaunimo reikalų bei gimnazijų atstovų, išrinko nugalėtojus. Trakų rajono talentais pripažinti: Senujų Trakų Kęstučio pagrindinės mokyklos mokinys Egidijus Bogdanovičius, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai Karolina Kastinevičiūtė ir Donatas Bareika.

Sveikiname Talentų konkurso nugalėtojus. Džiaugiamės, kad savo bendruomenėje turime talentų. Linkime visiems ir toliau tobulėti. Iki kito Talentų pavasario!

**Gimnazijos Mokinių Tarybos Pirmininkė
Patricija Kalkytė**

Rajoninio talentų konkurso dalyviai

ABITURIENTAMS

Mokyklinius suolus palieka 40-oji Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laida. Paskutinis rašinys... Paskutinis kontrolinis... Pagaliau – **PASKUTINIS SKAMBUTIS**. Laikas nusinė užmarštin daug ką – ir tai, ko atlikt nenorėjot, ko nemylėjot. Jau skrendate per mylinčių Jus akių žydrynę, kartodami: paskutinis, paskutinis...

Bet ir tada, kai išuštės klasės, kai Jūsų juoką pagaus aukštųjų mokyklų ar kolegijų auditorijos, mes prisiminsim Jus – nuoširdžius, darbščius, pareigingus, draugiškus. Kas buvo bloga – lai išblės.

Neįsivaizduojame „Klaustuko“ be Beatos Rajeckaitės ir Daumantės Verseckaitės straipsnių, esė, reportažų... Ačiū Jums, mieliosios, žmonės Jums būtinai atsilygins gerais darbais, o laikraščio vadovė visada minės tik geru žodžiu.

Gal ne visų pavardes paminėjęs gimnazijos laikraštis – skubame pasitaisyti. Taigi – interviu su žmogumi, kuris dažniausiai būna „už kadro“ – fotografe abituriente **Karolina Stefanovič**. Klausta apie

pomėgio fotografuoti pradžią, įamžintas akimirkas.

KAROLINA. Pirmasis mano fotoaparatas buvo juostinis, todėl jį paimti į rankas buvo didelė atsakomybė. Juostos brangi, o ir kadru skaičius buvo ribojamas. Todėl turėdavau būti dėmesinga tiek gamtoje, tiek žmonėse. Su šiuo juostiniu fotoaparatu pradėjau fotografuoti devynerių metų. Vėliau, tik trylikos metų gimtadienio proga gavau skaitmeninį fotoaparata.

Fotografuoti mane pastūmėjo nusivylimas. Iš savo vaikystės turiu tik keletą nuotraukų. Neturiu įamžintų akimirkų, todėl prisiėmiau pilną atsakomybę už savo šeimos, artimųjų svarbių akimirkų fiksavimą.

Mėgstu fotografuoti gamtą ir žmones. Fotografuoju savo malonumui, todėl ateities su fotografės specialybe nesieju.

Fotografijoje man svarbiausia, kad bet kuri užfiksuota akimirka būtų paliesta širdimi!

Mieli abiturientai,

Šis pavasaris – jūsų žydėjimo metas. Kiekviena diena sklaidžiasi vis kitokiais žiedais. Skinatė jus tuos žiedus ir pinatė gražų jaunystės vainiką. Vainiką, kurio žiedai niekada nenuvys.

Turbūt ne vienas paklaus, ar gali taip būti – juk gėlės vysta. Atsakymas paprastas – gali. Tos gėlės – tai jūsų žydinti jaunystė, jūsų prisiminimai, svajonės, viltys, pirmoji meilė, kasdieniai rūpesčiai ir jų įveikimas. Ir skrydis. Į begalines gyvenimo platumas. Į platumas, kuriose kiekvienas iš jūsų bandys atrasti savo vietą ir realizuoti visas savarankiško suaugusio žmogaus galimybes.

Skriskite drąsiai. Skriskite tiesiai. Net jei skrydžiui kas nors trukdytų, nepasiduokite – jūs galite trukdžius pašalinti. Parklupę raskite jėgų pakilti. Ir vėl skristi. Ir niekada nepamirškite, kad jūsų širdis puošia žydintis jaunystės vainikas.

Mieli dvyliktokai,

mes, patys brangiausi ir mylimiausi Jūsų krikštavaikai (nenuginčijamas faktas, kad Jūsų surengtos krikštynos mums įsimins ilgai: kai kurie dar ir dabar naktimis sapnuoja košmarus, kuriuose vėl verčiate mus valgyti tą neišskios kilmės košę...), ir džiaugiamės, ir liūdime dėl Jūsų. Pavydime Jums, kad išeinatė – pagaliau! Sugebėjote atlaikyti visus sunkumus, negandas, bemieges naktis, valandas prie knygų, mokytojų rūstybę, daugybę suktų kontrolinių, rašinių, atsiskaitymų, išsigelbėjote ir nuo įskaitų... Liko TIK vienas paskutinis išbandymas, ir Jūsų kelias mokykloje bus baigtas. Galbūt ir prarasite mokyklos teikiamus malonumus (skaniausius kepsnius, kotletus ir šaltibarščius; pirmojo aukšto nuzulintą

suolelį, kuris su malonumu priima bėglius iš pamokų, jei tik jie- VIP'ai; artimiausius, o kartais ir labiausiai erzinančius klasės draugus...), tačiau pagaliau pabėgsite nuo tos kasdieninės rutinos, įgrisusių kalbų ir NAMŲ DARBŲ! Esame Jums dėkingi už išlaikytą ir netgi pačią gražiausią respublikoje mokyklą, kuriai vadovavote pastaruosius metus, tačiau dabar jau laikas perleisti valdžią į mūsų rankas (ir, žinoma, pagaliau atlaisvinti stalus ir kėdes valgykloje naujesiems mokyklos šeiminkams). Linkime didžiausios sėkmės ne tik laikant egzaminus, bet ir žengiant pirmuosius atsargius žingsnius naujo gyvenimo link. Šypsokitės, ir pasaulis šypsosis Jums! Laikykites!

Krikštavaikių vardu – Ieva Sklėnytė

40-osios laidos abiturientų atsakymai į tradicinius „Klaustuko“ klausimus

VILJA

1. Visą gyvenimą prisiminsiu gamtos pamoką trečioje klasėje, kai mudvi su Laura išsitraukėme iš kuprinės keptos duonos ir jos atsikandom. Garsas nuaidėjo per visą klasę, o bendraklasiai plyšo juokais.

2. Pirmiausia tai galvoju apie mokslų tęstinumą.

3. Labiausiai laukiu ir bijau to paties dalyko – Valstybinio lietuvių kalbos egzamino. Kuo greičiau jis ateis, tuo greičiau pamiršiu baime, kuri krūtinėje tūno.

4. Neprašyčiau auksinės žuvelės materialinių dalykų, neprašyčiau, kad man pagelbėtų egzaminų metu. Paprašyčiau ištvėmės, stiprybės ir pasitikėjimo savimi ne tik egzaminų metu, bet ir ateityje.

5. „Klaustukui“ linkiu daug linksmų, bet protingų straipsnių, kurie patrauktų net jauniausių mokinukų dėmesį, kad laikraštis gyvuotų dar 100 metų ir ilgiau!

EGLE KAIRYTĖ

1. Negalėčiau išskirti vienos pamokos, tad pasakysiu, jog visą gyvenimą atsiminsiu matematikos pamokas pas mokytoją Jurgitą Čekauskaitę. Nesvarbu, ar būdavo kontrolinis, ar paprasta pamoka, ši mokytoja visuomet pakeldavo nuotaiką ir praskaidrindavo dieną mokykloje.

2. Norėčiau įstoti į universitetą.

3. Labiausiai bijau, kad gyvendama savarankiškai nemokėsiu gaminti valgyti taip skaniai kaip mama. Laukiu naujų pažinčių, universiteto, naujos aplinkos.

4. Paprašyčiau sėkmės per egzaminus ir stojimuose.

5. Sėkmės, ryžto, idėjų.

NORMANTAS

1. Lietuvių kalbos pamokas prisiminsiu visada.

2. Aišku, jog toliau mokytis.

3. Labiausiai bijau, kad gali neišsipildyti svajonės, labiausiai laukiu pensijos.

4. Nieko neprašyčiau, viską turiu.

5. Išlikti.

JOANNA

1. Istorijos pamoką, kai klasiškai prasidėjo kosulio priepuolis, o mokytoja dėl to iškėlė skandalą.

2. Studijuoti universitete.

3. Labai bijau ir labai laukiu egzaminų, nes, juos parašius, pagaliau prasidės tikra vasara.

4. Paprašyčiau galios pildyti savo ir kitų norus.

5. Neišnykti kaip dūmii.

KAROLINA B.

1. Visą gyvenimą atsiminsiu dvi pamokas. Pirmoji – tai lietuvių literatūros pamoka naktį prie laužo, o antroji – dailės pamoka – architektūrinė ekskursija per Trakus.

2. Norėčiau įstoti į VGTU ir sėkmingai mokytis.

3. Labiausiai laukiu mokyklos baigimo. Ir nieko nebijau.

4. Super galios! Norėčiau mokėti teleportuotis.

5. Tobulėti ir populiarėti.

EDGARAS

1. Matematikos pamokas bufete, kuomet mokytoja J.Čekauskaitė neturėjo kabineto.

2. Norėčiau sukurti šeimą ir baigti universitetą.

3. Labiausiai bijau lietuvių VBE, labiausiai laukiu egzaminų rezultatų.

4. Naujo BEMso.

5. Reguliariai informuoti apie mokyklos gyvenimą ir gyvuoti ilgai.

JOVITA Z.

1. Visą gyvenimą atsiminsiu chemijos pamokas.

2. Norėčiau studijuoti odontologiją, aišku, jei pavyks įstoti.

3. Labiausiai bijau arčiau sunkumų, netikėtumų. O laukiu studentiško gyvenimo.

4. Auksinės žuvelės pirmiausia paprašyčiau sveikatos ir geros ateities!

5. Palinkėčiau ir toliau gyvuoti, dėmesį gimnazijos naujienomis ir tobulėti.

RIMANTĖ

1. Istorijos pamoką.

2. Norėčiau studijuoti kalbas arba istoriją.

3. Dabar labiausiai bijau egzaminų, o laukiu mokyklos baigimo.

4. Didelio pasisekimo einant toliau.

5. Palinkėčiau kūrybingumo ir daug daug metų.

GIEDRĖ D.

1. Kad negalima būti naiviai ir patikli- ai.

2. Pailsėti ir pasirinkti tą kelią, kurį paskirs širdis.

3. Labiausiai bijau prarasti. Nelaukiu nieko, viską išgyvenu čia ir dabar.

4. Gyvenimas ir taip man viską duoda. Paprašyčiau pasaulio atbudimo.

5. Gerų, ištikimų skaitytojų.

IGNAS K.

1. Visas gyvenimas – tai viena ilga pamoka, kuri moko visko, kai pamirsiu, gal prisiminsiu.

2. Daug daug šypsojis ir juoktis.

3. Negalvoju apie baises dalykus, o ir laukti nemėgstu. Reikia mėgautis viskuo, kas vyksta dabar.

4. Kad Lietuva laimėtų Euroviziją.

5. Linkiu gyvuoti per amžius.

PAULINA

1. Įsimintiniausi mokykloje buvo 4 klasės ir šie, paskutiniai 12 klasės metai. Todėl ir pamokos visos reikšmingos, tačiau įsimintiniausia buvo lietuvių kalbos pamoka, kai dainavom liaudies dainas, šokom liaudiškus šokių. Ta pamoka labai gerai nuteikė ne tik mane, bet ir visą klasę.

2. Norėčiau toliau mokytis, įvairiais būdais tobulėti, keliauti ir pažinti kuo daugiau šalių.

3. Turbūt bijau egzaminų, nors net nežinau kodėl. Labiausiai laukiu vasaros, kai galėsiu nusiraminti ir nesijaudinti.

4. Jei pagaučiau auksinę žuvelę, nežinočiau, ko prašyt, nes mano norai įgyvendinami darbu. Na, nebent paprašyčiau sveikatos savo artimiesiems. Pati esu laiminga ir taip, kol mano mylimi žmonės laimingi ir šalia.

5. Turbūt turėčiau linkėti ne „Klaustukui“, o redakcijai, o ypač laikraščio vadovei mokytojai B.Paltanavičienei. Linkiu kiekvieną kartą atrasti naujų dalykų, minčių ir kūrybiškumo, kad netrūktų rašančiųjų.

Karolinos pienės.

Buvo ir taip... (abiturientai per lietuvių kalbos pamoką)

